

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Cloetta Fazer AB (Ljungsbro, Szwecja)

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 8 listopada 2007 r. w sprawie F-40/05 Andreassen przeciwko Komisji, wniesione w dniu 14 stycznia 2008 r. przez Martę Andreassen

Żądania strony skarżącej

- całkowita zmiana decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 listopada 2007 r. (sprawa R 149/2006-4), doręczonej w dniu 9 listopada 2007 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Unieważnień OHIM z dnia 24 listopada 2005 r. dotyczącej wniosku o unieważnienie nr 941 C 973 065;
- potwierdzenie ważności rejestracji wspólnotowego znaku towarowego Perfetti nr 973 065 CENTER SHOCK;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi w ramach niniejszego postępowania, jak również kosztami związanymi z wnioskiem o unieważnienie i odwołaniem wniesionym do OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy „CENTER SHOCK” dla towarów z klasy 30 — wspólnotowy znak towarowy nr 973 065

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Cloetta Fazer AB.

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: słowne krajowe znaki towarowe „CENTER” i „CLOETTA CENTER” dla towarów należących, między innymi, do klasy 30

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 52 ust. 1 lit a) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, iż mimo posiadanego wspólnego elementu rozpatrywane znaki towarowe są całkowicie różne pod względem fonetycznym, koncepcyjnym oraz z punktu widzenia wywieranego przez nie całościowego wrażenia. Ponadto Cloetta i Perfetti działają zdaniem skarżącej na odmiennych rynkach, ponieważ ich produkty odpowiadają różnym potrzebom i są nakierowane na różnych konsumentów.

(Sprawa T-17/08 P)

(2008/C 64/97)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Marta Andreassen (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: B. Marthoz, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie F-40/05 i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty, uwzględnienie żądań skarżącej przedstawionych w pierwszej instancji, włączając w to wniosek o zasądzenie odszkodowania;
- obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego jego kosztami;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich całością kosztów i wydatków,
- ewentualnie uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie F-40/05 i odesłanie sprawy do rozstrzygnięcia przez Sąd do spraw Służby Publicznej i orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Zarzuty i główne argumenty

W swym odwołaniu wnosząca je domaga się uchylenia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej oddalającego skargę o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 30 października 2004 r., w której Komisja orzekła wobec niej środek dyscyplinarny w postaci wydalenia jej ze służby bez zmniejszenia praw emerytalnych oraz wniosek o zasądzenie odszkodowania.

Na poparcie swego odwołania wnosząca je podnosi pięć zarzutów.

Przede wszystkim podnosi, że Sąd naruszył jej zdaniem art. 10 załącznika IX regulaminu pracowniczego przez to, że nie przeprowadził kontroli zgodności z prawem oraz proporcjonalności decyzji zaskarżonej w pierwszej instancji w odniesieniu do zastosowania tego przepisu w okolicznościach tego konkretnego przypadku i w szczególnej sytuacji skarżącej związanej z rodzajem sprawowanej przez nią funkcji.

Drugi zarzut oparty jest na rzekomym naruszeniu zasad zgodności z prawem aktów wspólnotowych, czasowego stosowania aktów wspólnotowych i zasady pewności prawnej, w zakresie w jakim Sąd nie uzasadnił jej zdaniem swego wyroku w punktach dotyczących stosowania w tym konkretnym przypadku norm zawartych w starym i nowym regulaminie pracowniczym urzędników.

Ponadto strona odwołująca się zarzuca Sądowi zniekształcenie faktów, które poddane zostały jego ocenie.

Podnosi ona także błąd w ocenie i naruszenie przez Sąd art. 11, 12, 17 i 21 regulaminu pracowniczego przez to, że nie uzasadnił on jej zdaniem zgodnie z prawem swego wyroku w zakresie, w jakim zaakceptował zastosowanie tych przepisów dokonane w decyzji zaskarżonej w pierwszej instancji.

Wreszcie strona odwołująca się twierdzi, że Sąd naruszył także zasady wynikające z art. 6 ust. 1 i art. 13 EKPCz i art. 41 i 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2008 r. — Evets przeciwko OHIM (DANELECTRO)

(Sprawa T-20/08)

(2008/C 64/98)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evets Corporation (Irvine, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: S. Ryan, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji R 603/2007- 4 Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 5 listopada 2007 r.;
- wydanie w zamian postanowienia stwierdzającego, że wniosek o przywrócenie do stanu poprzedniego został złożony w terminie przewidzianym w art. 78 ust. 2;
- przekazanie sprawy do Czwartej Izby Odwoławczej w celu ponownego rozpatrzenia kwestii merytorycznej czy zach-

wano należyta staranność przy przedłużeniu ochrony rozpatrywanego znaku towarowego;

- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny wspólnotowy znak towarowy „DANELECTRO” dla towarów i usług z klas 9 i 15 — zgłoszenie nr 117 937

Decyzja Wydziału Administracji Znakami Towarowymi i Prawnego: odrzucenie wniosku o przywrócenie do stanu poprzedniego oraz uznanie tego znaku towarowego za unieważniony

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania oraz uznanie wniosku o przywrócenie do stanu poprzedniego za niezłożony

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 78 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94.

Skarżąca twierdzi, iż kwestia przestrzegania wyznaczonego przez ten przepis dwumiesięcznego terminu do złożenia wniosku o przedłużenie rejestracji znaku towarowego i uiszczenia opłaty za przedłużenie nie była przedmiotem odwołania. Jeśli Sąd uzna, iż Izba była uprawniona do zbadania tej kwestii skarżąca utrzymuje ewentualnie, że termin ten został obliczony w sposób nieprawidłowy.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2008 r. — Evets przeciwko OHIM (QWIK TUNE)

(Sprawa T-21/08)

(2008/C 64/99)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evets Corporation (Irvine, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: S. Ryan, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji R 604/2007- 4 Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 5 listopada 2007 r.;